Autor: Marcin Sitko

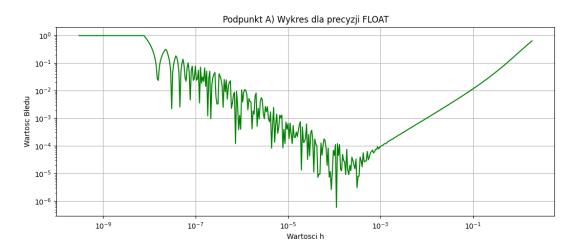
Sprawozdanie - NUM1

Zachowanie błędu : |Dhf(x) - f'(x)| dla funkcji f(x) = sin(x) oraz punktu x = 0.2 przy zmianie parametru h dla różnych typów zmiennoprzecinkowych

Podpunkt A)

$$D_h f(x) = \frac{f(x+h) - f(x)}{h}$$

Wykres dla typu FLOAT (float32)

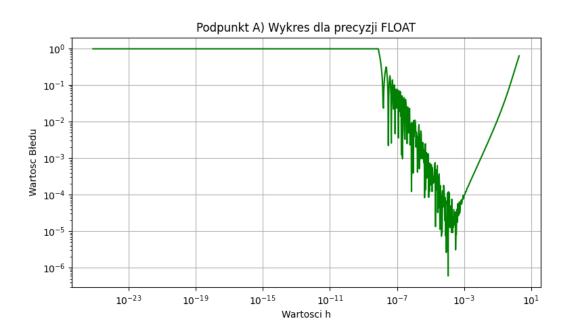
Wykres pokazuje nam zależność pomiędzy zmieniającą się wartością h a wartością błędu.

Widać, że błąd numeryczny występuje znaczniej częściej oraz wyraźniej zaznacza swoją obecność gdy wartość **h** osiąga coraz to mniejsze wartości.

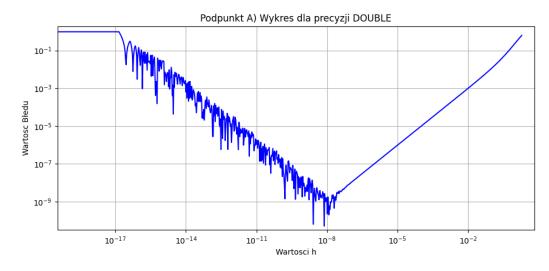
Jest to spowodowane tym, że wartości f(x+h) oraz f(x) są do siebie bardzo zbliżone, wówczas ich różnica f(x+h)-f(x) będzie obarczona bardzo dużym ryzykiem wystąpienia błędu numerycznego Wynika to z faktu, że aby komputer mógł odejmować dwie liczby, Ich wykładniki musza być takie same a to w przypadku bardzo małych liczb zbliżonych do siebie może prowadzić do "obcięcia" cyfr znaczących – w efekcie skutkując znacznym błędem.

Na Wykresie można zauważyć, że gdy wartość ${\bf h}$ przekracza rząd wielkości: 1e-7, błąd stabilizuję się, co spowodowane jest tym, iż skończyła się precyzja typu zmiennoprzecinkowego **float32** i błąd pozostaje rzędu 10.

Ten sam wykres, lecz nieco lepiej obrazujący zachowanie stabilizacji się błędu po przekroczeniu precyzji typu zmiennoprzecinkowego **float32** (float).

Wykres dla typu DOUBLE (float64)

Na wykresie widzimy sytuacje bardzo zbliżoną do tej którą można obserwować dla typu zmiennoprzecinkowego typu **float32.** Zasadnicza różnica znajduje się na osi X, można zauważyć iż

błąd stabilizuje się dopiero gdy ${\bf h}$ przekroczy rząd wielkości e-17, ponieważ dla wartości 10^-17 kończy się precyzja typu zmiennoprzecinkowego **double.**

Dodatkowo na wykresie widać, że minimalna wartość błędu jest znacznie mniejsza w porównaniu do typu zmiennoprzecinkowego **float.**

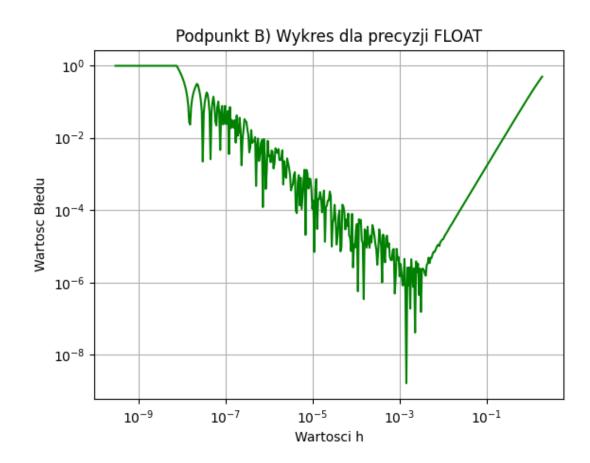
Dla Float najmniejsza wartość błędu wynosi: 5.9604645e - 07.

Natomiast dla typu Double najmniejsza wartość błędu wynosi: 5.153177884409388e - 11.

To oznacza, że dzięki typowi zmiennoprzecinkowemu double osiągamy dużo mniejszy błąd.

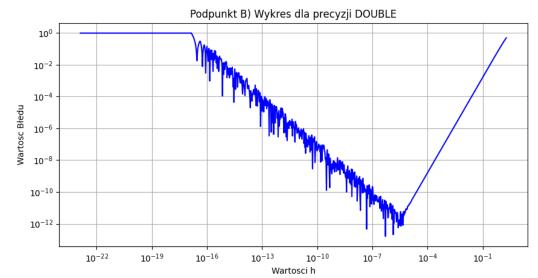
Podpunkt B)

$$D_h f(x) = \frac{f(x+h) - f(x-h)}{2h}$$

Na wykresie z podpunktu **b)** widać, że błąd jest dużo mniejszy dla typu zmiennoprzecinkowego float32, najmniejsza wartość błędu wynosi: 1.6551152e - 09

myślę ze jest to spowodowane tym, że wartości w liczniku : f(x+h) oraz f(x-h) są od siebie bardziej oddalone niż wartości licznika a podpunktu **a)** f(x+h) oraz f(x). Inaczej mówiąc różnica : f(x+h) - f(x-h) > f(x+h) - f(x). Dodatkowo licznik z podpunktu **b)** jest podzielony przez **2h** czyli przez liczbę 2-krotnie większa niż w przypadku podpunktu **a)**

Najmniejsza wartość błędu dla typu zmiennoprzecinkowego **double:** 1.6120438317557273e-13

Dodatkowe eksperymentalne zadanie, wykresy funkcji e^x

Wykonałem także 3 dodatkowe wykresy

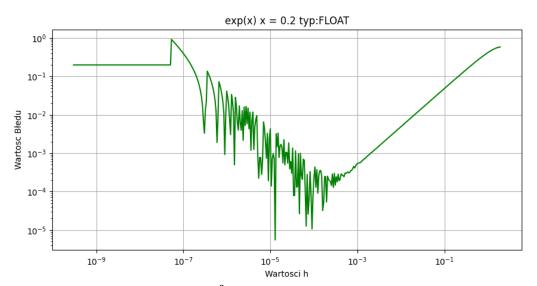
$$D_h f(x) = \frac{f(x+h) - f(x)}{h}$$

$$|Dhf(x) - f'(x)|$$

Dla funkcji exp(x)

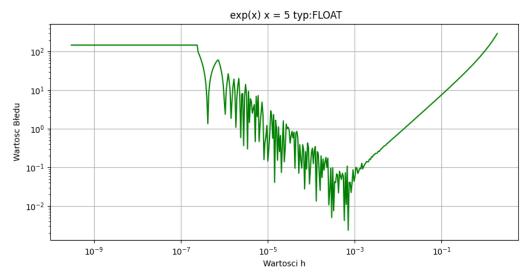
Przyjąłem 3 różne wartości x oraz zauważyłem pewną zależność maksymalnego błędu obliczeń w zależności od przyjętej wartości x

1) X = 0.2

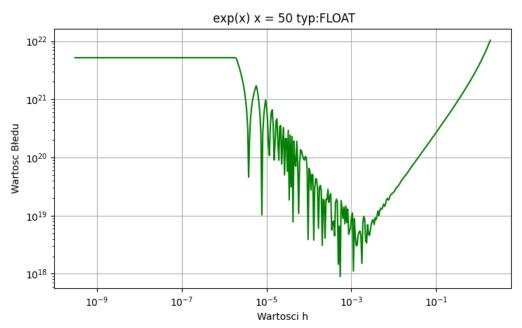
Widać ze maksymalny błąd jest rzędu 10^0 Wykres dla funkcji $\exp(x)$ zachowuje się bardzo podobnie do wykresów funkcji $\sin(x)$

2) X = 5

Dla x=5 maksymalny błąd rosnie do rzedu $10^2\,$

3) X = 50

Dla x=50 maksymalny błąd jest rzędu $10^{22}\,$ X powiekszylem 250 razy natomiast błąd wzrósł aż o 21 rzędów wielkosci

Wzrost maksymalnego błędu rośnie wykładniczo

Można go oszacować z góry jako przyblizenie funkcji wykładniczej zadanej wzorem:

